

téma: arteriální hypertenze

sekce: Lékařská sekce

forma prezentace: ústní prezentace

vlo.il: MUDr. Eva Kociánová

Hodnocení albuminurie ve vztahu k adherenci u pacientů s arteriální hypertenzí

autoři: Eva Kociánová¹, Jan Václavík¹, Monika Kamasová¹, Libor Jelínek¹, Karel Vykoupil¹, Jiří Jarkovský², Klára Benešová², Tomáš Kvapil¹, Tomáš Václavík³

¹ *I. interní kardiologická klinika, Olomouc*

² *Masarykova Univerzita Brno, Institut Biostatistiky a Analýz, Brno*

³ *Vysoká škola ekonomická v Praze, Katedra statistiky a pravděpodobnosti, Praha*

Cíl: Zlatým standardem průkazu nonadherence je stanovení hladin antihypertenziv v séru nebo v moči. Tato metoda ovšem odráží jen krátkodobou nonadherenci v řádu biologického poločasu jednotlivého antihypertenziva. Albuminurie je považována za střednědobý marker kompenzace krevního tlaku a orgánového poškození (týdny až měsíce), podle posledních doporučených postupů má být proto rutinně stanovována. U pacientů neadherentních k farmakoterapii předpokládáme vyšší hodnoty krevního tlaku a tedy i vyšší albuminurii. Cílem práce bylo korelovat albuminurii se sérovými hladinami antihypertenziv.

Metody: V souboru 445 ambulantních pacientů s arteriální hypertenzí bylo vyšetřeno celkem 650 vzorků hladin antihypertenziv s minimálním odstupem jednotlivých měření 3 měsíce. Do souboru pro statistické zpracování nebyli zahrnuti pacienti s diabetem mellitem, manifestním uroinfektem nebo chronickým onemocněním ledvin stadia G3b-G5 dle KDIGO klasifikace. Pacient byl v příslušné vizitě hodnocen jako neadherentní, pokud byla hladina některého předepsaného antihypertenziva v séru nedetekovatelná. Při každém vyšetření byla zároveň hodnocena albuminurie pomocí poměru albumin/kreatinin (ACR) v ranním vzorku moči. Ke statistickému hodnocení byl použit Mann-Whitneyho test a Spearmanův test.

Výsledky: Průměrné ACR u adherentních pacientů bylo 0,3 (IQR 0,0; 1,1) mg/mmol, u neadherentních 0,4 (0,0; 1,7) mg/mmol ($p=0,046$). Byla zjištěna slabá korelace mezi ACR a adherencí pacientů, Spearmanův korelační koeficient byl -0,104 ($p=0,058$). Při hodnocení jednotlivých léčiv měli významně vyšší albuminurii pacienti neadherentní k indapamidu 0,9 (0,3; 6,4) mg/mmol oproti adherentním 0,3 (0,0; 0,9) mg/mmol ($p=0,005$) a pacienti neadherentní k amlodipinu 0,5 (0,1; 4,0) oproti adherentním 0,3 (0,0; 1,0) ($p=0,037$). U ostatních léčiv jsme nezjistili významný rozdíl ve vztahu albuminurie k adherenci.

Závěr: Nonadherentní pacienti mají vyšší hodnoty albuminurie stanovované pomocí ACR

oproti adherentním. Pacienti neadherující k léčbě indapamidem a amlodipinem mají signifikantně vyšší albuminurii.

Podpořeno granty IGA_LF_2019_035 a IGA_LF_2018_045.